

בס"ד

Lecha Dodi

לקראת כלה

Co-sponsored by: Moshe and Felicia Simon in merit of a Refua Sheleima for Aryeh Dovid ben Yehudis Shira and anonymously in honor of all the people who light lights in other people's lives and by

KOSOCo
Kosher Southern Comfort

Thursday Night Live

Thursday 12/9/21

Congregation Ohr Torah

Rabbi Sarel Malitzky

לָכוּ נִרְנְנָה לְד'. הִנֵּה בַסִּידוֹר ר' עִמְרָם וּבִמְחֻזוֹר וִיטְרִי וּבִאֲבוֹדֵרָהּם וּבִמְנַהֲגִים מֵהֵיכָן מֵתַחִיל
 לִיתָא כֻּלָּל כָּל אֱלוֹ הַמְזֻמָּרִים, רַק מֵתַחִילִין בְּרָכוּ כִּמוֹ בַּחֹל, וְכֵן מֵבִיא בְּדַרְכֵי תַפְלַת קִבְלַת שַׁבַּת
 מִשָּׁה (סִימָן רַס"א ס"ק ב') וּבִמְג"א סִימָן רַס"א ס"ק י"ג בְּשֵׁם מְנַהֵג מִדִּינֹתֵינוּ, וּמְדַבְרֵי
 הַבֵּי וְהַשׁוֹ"ע שֵׁם מְבוֹאֵר שֶׁמְנַהֵג הִיא לְהַתְחִיל מְזֻמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, (וְעִיֵּן
 בְּשׁוֹ"ת הַרְמַב"ם סִימָן קי"ו שִׁישׁ נוֹהֲגִין לוֹמֵר בְּקִבְלַת שַׁבַּת מְזֻמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת),
 וְעַפ"י הָאֲרִיז"ל צָרִיךְ לְהַתְחִיל מְזֻמֹּר לְדוֹד הָבוּ וְכו', עֵיֵן בַּפַּע"ח (שֵׁם) וּבִמְשַׁנֵּת
 חֲסִידִים, וְכ"כ בַּסִּידוֹר הֵיעֵב"ץ (טַרְקִלִין בֵּית הַמִּשְׁתַּח בֵּית מ"ב) שֶׁכֵּן הִיא מְנַהֵג אֲבִיו הַגָּאוֹן
 הַחֲכָם צִבִי זְצַלְה"ה, אֲךָ נוֹסַח דִּידֵן לוֹמֵר לָכוּ נִרְנְנָה וְכו' הוּא בַסִּדֵּר הַיּוֹם (סִדֵּר
 קִבְלַת שַׁבַּת) (א), (וּבַסִּידוֹר הֵיעֵב"ץ (שֵׁם) כֹּתֵב שֶׁהוּא עַפ"י הַרְמ"ק), וְע"שׁ שֶׁהַשָּׂשׂוֹן
 מְזֻמָּרִים אֱלוֹ הֵם מִיּוֹסְדִים עַל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל ע"שׁ.

1st and last stanzas - לכה דודי

לָכָה דוֹדִי *Come my Beloved* to greet the bride—**
The Sabbath presence, let us welcome!
Come my Beloved to greet the bride—The Sabbath presence, let us welcome!

לָכָה דוֹדִי * לְקִרְאֵת בְּלָה, * פְּנֵי שַׁבַּת וְקִבְּלָהּ.
 לָכָה דוֹדִי לְקִרְאֵת בְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת וְקִבְּלָהּ.

בּוֹאֵי *Enter in peace,* O crown of her husband,**
Even in gladness and good cheer,*
Among the faithful of the treasured nation
 Enter, O bride! Enter, O bride!
Come my Beloved to greet the bride—The Sabbath presence, let us welcome!

Rise and face the rear of the synagogue to greet the Sabbath Bride. When saying the words בּוֹאֵי כֹּחַ
 bow and turn, as if to acknowledge the entrance of the Sabbath.

בּוֹאֵי בְּשָׁלוֹם * עֲטֹרַת בְּעָלָה, * גַּם בְּשִׂמְחָה * וּבְצִדְקָהּ,
 תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגָלָה, בּוֹאֵי בְּלָה, בּוֹאֵי בְּלָה.
 לָכָה דוֹדִי לְקִרְאֵת בְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת וְקִבְּלָהּ

Who wrote and instituted it?

לָכָה דוֹדִי . מִחֲנַר הַסִּיר הַזֶּה הוּא ר' סַלְמָה זַר'
 מִסָּה הַלּוֹי אֶלְקִבָּץ ז"ל הִיא רָצוּ וְגִיסוֹ שֶׁל ר' מִסָּה
 קוֹרְדוּוִירו ז"ל שְׁחֵי זַתְחַלַּת הַמַּאֲהָה הַרְצִיעִית לְאַלְפ'
 זֶה . וַיִּסַּד שִׁירוֹ ע"ס מֵאֲמָרָה זַסְזַת (קִי"ט א') ר'
 חֲנִינָה מֵעֵטֶף וְקֵאִי אֲבִינָה דְמַעֲלֵי שַׁבַּת אֲמַר זֹאוֹ
 וְנִלָּא לְקִרְאֵת שַׁבַּת הַמַּלְכָּה, ר' יִנְאִי לְצִיָּס מֵאֲחִיָּה
 מַעֲלֵי שַׁבַּת וְאֲמַר זֹאוֹי כֹּלָה זֹאוֹי כֹּלָה : בְּדַבְּרוֹר

Where does it come from?

3 תלמוד בבלי מסכת שבת דף קיט עמוד א

רבי חנינא מיעטף וקאי אפניא דמעלי שבתא, אמר: בואו ונצא לקראת שבת המלכה. רבי ינאי לביש מאניה מעלי שבת, ואמר: בואי כלה בואי כלה

Rabbi Hanina would wrap himself in his garment and stand at nightfall on Shabbat eve, and say: Come and we will go out to greet Shabbat the queen. Rabbi Yannai put on his garment on Shabbat eve and said: Enter, O bride. Enter, O bride.

4 תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף לב עמוד א

מתני'. שנים שהיו מהלכין ברה"ר, אחד רץ ואחד מהלך, או שהיו שניהם רצין, והזיקו זה את זה - שניהם פטורין. גמ'. מתני' דלא כאיסי בן יהודה; דתניא, איסי בן יהודה אומר: רץ - חייב, מפני שהוא משונה; ומודה איסי, בע"ש בין השמשות - שהוא פטור, מפני שרץ ברשות. א"ר יוחנן: הלכה כאיסי בן יהודה... אמר מר: ומודה איסי, בע"ש בין השמשות - שהוא פטור, מפני שרץ ברשות. בע"ש מאי ברשות איכא? כדר' חנינא, דאמר ר' חנינא בואו ונצא לקראת כלה מלכתא; ואמרי לה: לקראת שבת כלה מלכתא. רבי ינאי מתעטף, וקאי ואמר: בואי כלה, בואי כלה

The Master said above: And Isi concedes with regard to one who runs and causes damage at twilight on the eve of Shabbat that he is exempt, because he is running with permission. The Gemara asks: What is the reason that running at twilight on the eve of Shabbat is considered to be with permission? It is like that which Rabbi Hanina would say, as Rabbi Hanina would say at twilight on the eve of Shabbat: Come and let us go out to greet the bride, the queen. And some say that this is what he would say: Come and let us go out to greet Shabbat, the bride, the queen. Rabbi Yannai would wrap himself in his tallit and stand at the eve of Shabbat at twilight, saying: Come, bride; come, bride. Similarly, it is appropriate for one to run out in honor of Shabbat.

5 רבינו חננאל מסכת בבא קמא דף לב עמוד א

כר' חנינא דהוה מרקד ואזיל ואמר בואו ונצא לקראת כלה ואמרי לה לקראת מלכה

להלכה This is actually quoted

6 שולחן ערוך חושן משפט סימן שעח סעיף ח

היה אחד רץ ואחד מהלך, והזיק המהלך ברץ, חייב, מפני שרץ שלא ברשות. בד"א, בחול. אבל בע"ש בין השמשות, פטור, מפני שרץ ברשות. ודוקא בסתם, דתלינן דרץ לצורך שבת. אבל אם ידוע שאינו רץ אלא לשאר חפציו, ולא שייכא ביה צורך שבת, חייב כמו בחול (ר"ן פרק המניח)

Extend to other מצוות?

7 פתחי תשובה חושן משפט סימן שעח

אבל בערב שבת בין השמשות. עיין בתשובת חות יאיר סי' ר"ז במי שהיה רץ לקידוש לבנה ומפני מרוצתו פגע בחנות אחת ושפך כד שמן ושיבר כלי זכוכית, והעלה דחייב לשלם, דאין למידין כלל מרץ בין השמשות בערב שבת דבהיל טובא, שהרי הוא ספק לילה והוא זמן מועט לפני הלילה ממש

8 ערוך השולחן חושן משפט סימן שעח

ממה שאמרו חז"ל דרין בע"ש הוי ברשות אין ללמוד מזה דכל מי שרין לדבר מצוה הוי כברשות דשאני ע"ש דזמנו בהול אבל בשארי מצוות אף שמצוה לרוין מ"מ אין לו לרוין כל כך עד שיוזק בו המהלך [חוי"י] מיהו ברין לענין פקוח נפש או להציל מן הדליקה ומן המים וכיוצא בזה ודאי דמקרי ברשות דהא חובה עליו לרוין בכל כחו ולא גרע מע"ש... במקום שנוהגים לשחוק בעת שמחה לרוין ולרכוב על סוסים כמו שהיה המנהג בזמן קדמון שבחורים רכבו על סוסים לקראת החתן והיה דרכם לרוין והזיקו זא"ז ממון של חבירו דרך שמחה ושחוק וכן בשארי דבר שמחה כגון שמחת תורה ופורים אם המנהג לעשות כן פטורים ומ"מ אם נראה לב"ד לעשות גדר וסייג ולחייב המזיק הרשות בידם כי כמה קלקולים יוצאים מזה

Who we greeting? Approach #1

9 רש"י מסכת בבא קמא דף לב עמוד ב

בואו ונצא - כאדם המקבל פני מלך

10 רש"י מסכת שבת דף קיט עמוד א

בואי כלה - הכי קרי ליה לשביתת שבת, מתוך חביבות

11 רמב"ם הלכות שבת פרק ל הלכה ב

איזהו כבוד זה שאמרו חכמים שמצוה על אדם לרחוין פניו ידיו ורגליו בחמין בערב שבת מפני כבוד השבת ומתעטף בציצית ויושב בכובד ראש מיחל להקבלת פני השבת כמו שהוא יוצא לקראת המלך, וחכמים הראשונים היו מקבצין תלמידיהן בערב שבת ומתעטפים ואומרים בואו ונצא לקראת שבת המלך

Approach #2: Slightly different perspective of ר' ינאי and ר' חנינא

12 בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה יא

תני ר"ש בן יוחאי אמרה שבת לפני הקב"ה רבש"ע לכולן יש בן זוג, ולי אין בן זוג, א"ל הקב"ה כנסת ישראל היא בן זוגך, וכיון שעמדו ישראל לפני הר סיני אמר להם הקב"ה זכרו הדבר שאמרתי לשבת כנסת ישראל היא בן זוגך היינו דבור (שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו

Rabbi Simeon ben Yohai taught: The Sabbath spoke to the Holy One: Master of the universe, each one of the days has a mate but I have no mate. The Holy One replied: The congregation of Israel will be your mate. And when Israel stood before Mount Sinai, the Holy One said to them: Remember the special thing I told the Sabbath, that "the congregation of Israel is to be your mate." It is this that is implied in the verse "Remember the Sabbath day to sanctify it (li'kodsho)." (Ex. 20:8, Bereshit Rabbah 11:8)

13 בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה י

גניבא ורבנן, גניבא אמר משל למלך שעשה לו חופה וציירה וכיירה, ומה היתה חסרה כלה שתכנס לתוכה, כך מה היה העולם חסר שבת,

Geniva said: This is comparable to a king who prepared a wedding chamber, but was missing a bride. Similarly, the world was missing Shabbat.

14) מהרש"א חידושי אגדות מסכת בבא קמא דף לב עמוד ב

בואו ונצא לקראת כלה כו'. קרא השבת כלה ע"פ מ"ש לכל יש בן זוג ולי לא נתת בן זוג א"ל כנסת ישראל יהיה בן זוגך כו' והשבת גופיה היא כנשואה לישראל אבל בפניא דמעלי שבתא היא כהכנסת כלה לחופה וכמו שע"י הקדושין בהכנסתה לחופה נעשית הכלה נשואה כן השבת בהכנסתו בקידוש היום נעשית כנשואה לישראל וקראה מלכתא שהיא כלת המלך דכל ישראל בני מלכים הם ולזה אמר ר"ח בפניא דמעלי שבתא דהיינו בע"ש קודם כניסתה בואו ונצא לקראת כו' דדרך החתן לצאת לקראת הכלה כמ"ש ה' מסיני בא יצא לקראתם כו' כחתן היוצא להקביל פני הכלה כו' כפרש"י פרשת וזאת הברכה. ואמר דרבי ינאי מדה אחרת היתה לו שלא אמר נצא לקראתה ואדרבה הוה קאי ועומד במקומו והיינו דבכניסתה אמר בואי כלה כו' שהכלה תבא אליו כדרך הכלה אחר כניסתה לחופה שתבא מבית אביה לבית בעלה ולזה כפל הענין בואי כלה בואי כלה דר"ל בואי כלה לחופה ואח"כ בואי כלה לבית בעלך וק"ל

15) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף נח עמוד ב ודף נט עמוד א

ואמר ריש לקיש: נכרי ששבת - חייב מיתה... ואמר רבי יוחנן: נכרי שעוסק בתורה חייב מיתה

16) מהרש"א חידושי אגדות מסכת סנהדרין דף נח עמוד ב

יש לעיין בזה מה טעם ענין זה דוקא באלו הב' מצות דבדבר שאנחנו חייבין לעשות שהוא אצל העובד כוכבים היפך זה לחייב מיתה בעשייתו והנראה שהכונה בזה שהתורה נקראת ארוסה לפי שרוב ההמון אין עוסקין בה והוא התורה לגביה כארוסה בבית אביה...וכן מצות שבת נקראת בהרבה מקומות כלה כמ"ש בואי כלה בואי כלה דכארוסה ודאי דלא הוא דכל ישראל קבלו עליהם שמירת שבת וכנשואה נמי לא הוא לפי שאינן שומרים אותה כראוי...ומשום הכי הוא שבת לגבייהו ככלה שנכנסה לחופה ולא נבעלה ולזה כיון שהעובד כוכבים שאר עריות ובעולת בעל יש להן חוץ מארוסה וכלה שנכנסה לחופה דאין להן כדאמרי' לעיל משום הכי הוא ליה עסיקת התורה לגבייהו כאלו בועל ארוסת ישראל ואם הוא שומר שבת ה"ל כאילו בא על כלת ישראל שנכנסה לחופה ולא נבעלה

Other expressions or ramifications of this concept

#1: Number of ברכות

17) ספר טעמי ומנהגים

רסב מעם שפותחין בלי' שבת בארצות הללו לכו נרננה ונזמרים וי מזמורים מן ציה עד צימ וכימ, כנגד וי ימי החול. ובשבת מתפללין שבע, דוגמת חתן ביום חתונתו שמתברך בוי ברכות (יעב"ץ):

#2: Kiddush standing or sitting?

18) ערוך השולחן אורח חיים סימן רעא

אם צריכים לעשות קידוש מעומד או מיושב אינו מבואר להדיא לא בגמ' ולא בפוסקים ומשמע דאין קפידא... וחכמי הקבלה כתבו לעשות מעומד וכן היה נוהג האריז"ל [פרע"ח ד' צ"ח:] והיה אוחז הכוס כנגד החזה ומקדש מעומד [שם] דברכות של הכלה צריך להיות מעומד ושבת אקרי כלה כמו שאומרים בואי כלה בואי כלה [סידור של"ה ע"ש] ומדינא אין קפידא

19) ספר אשי ישראל

לפניו, ועיין קצוה"ש סי' עז סע' ב. (וג' מ"ב סי' רסא סוס"ק לא, ועיין קצוה"ש סי' עז בבדה"ש
סיק ט בשם הלק"ט שמצריך עשרה לקבלת שבת, וסיים וטוב הדבר אם אפשר, ורמז לזה שאומרים
"בואי כלה" וברכת חתנים בעשרה, ואחז"ל כנסת ישראל יהיה בן זוגך. (לד) עיין לעיל סע' ה

20) אבודרהם מעריב של שבת

יש שואלין מה ראו חכמים לתקן בשבת שלש תפלות משונות זו מזו אתה קדוש. וישמח משה. ואתה אחד.
וביום טוב לא תקנו אלא אחת אתה בחרתנו לערבית ולשחרית ולמנחה. וי"ל מפני ששבת נקראת כלה
והקב"ה נקרא חתן תקנו אתה קדשת על שם הקדושין שנותן החתן לכלה. ואח"כ ישמח משה על שם שמחת
החתן בכלה. ואח"כ מוסף על שם התוספות שמוסיף החתן על כתובת הכלה או אי נמי על שם שמקריבין
קרבנות כעין סעודות מצוה ואח"כ אתה אחד על שם שמתיהד החתן עם הכלה

Should we actually be going outside

21) שער הכוונות דרושי שבת דרוש ד

בענין קבלת שבת בשדה. הנה דבר זה מפורש בגמרא דשבת בפ"ב ופי"ז והביאו הרמב"ם בפרק ל' דשבת
וגם נתפרש בגמרא דקמא בפרק הפרה וז"ל: "ואם היה רץ בערב שבת פטור מפני שהוא רץ ברשות". ושם
אמרו בגמרא דר' ינאי כו' הווי אמרי בואו ונצא לקראת שבת מלכתא כו'. ואין ספק כי אם הוא כסברת קצת
קלי עולם החושבים כי די בקבלת שבת תוך חצירו של אדם לא היה אומר "בואו ונצא"; כנראה כי היו תוך
העיר והיו מתחברים לצאת השדה לקראת השבת אורח הנכבד.

22) של"ה מסכת שבת פרק נר מצוה

ואמר שצריך לצאת [לקראת] הכלה והמלכה...הנה שבת נקראת כלה ונקראת מלכה...ומתעטפים בלבוש
יקרה לקבל הכלה בבגדי הפאר, וזהו כבודה. וזה מעשה [רבי ינאי] מתעטף ואמר 'בואי כלה בואי
כלה'...ואין צורך לצאת נגדה כי כבר היא בפנים, וקל להבין

23) סדור השל"ה

וכ"ף הדברים הנראה אלי שהיוצא לחוץ

לקבל שבת אינו מהחסידיים אלא מן המתמיהין,
והעיקר הוא (מקדים) [להקדים], ויותר טוב
לקבלו צבית הכנסת ולומר צא ונצא ומיד צואי
כלה, לקיים דברי שניהם כדפירשנו, ותחילה
יאמר צואו ונצא ומיד אחר כך צואי כלה צואי
כלה כדפירשנו.*

(24) שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רסב

ילבש בגדיו הנאים וישמח בביאת שבת כיוצא לקראת המלך וכיוצא לקראת חתן וכלה, דרבי חנינא מעטף וקאי א) בפניא דמעלי שבתא, ואמר: בואו ונצא לקראת שבת מלכתא; ר' ינאי אומר: בואי כלה, בואי כלה

(25) מגן אברהם סימן רסב

כיוצא לקראת. וטוב לצאת לשדה ובקצת מקומות נוהגין לצאת מבית הכנסת לחצר ואומרים באו ונצא וכו'

(26) אליה רבה סימן רסב

כתב כנסת הגדולה טוב למקבלי שבת ליצא לעזרת בית הכנסת.

(27) ערוך השלחן סימן רסב

ועכשיו אנו אומרים לכבודה מזמורים ולכה דודי ובחרו האחרון עומדים וחוזרים פנינו כלפי הפתח ואומרים בואי בשלום...בואי כלה ויש שהיו יוצאים לשדה לקבל שבת ויש לחצר בהכ"נ ואנחנו לא ידענו מזה

(28) אליה רבה סימן רסב

ואנו נוהגין לעמוד ולעשות דוגמא כמו שמקבל פני אדם גדול

(29) משנה ברורה סימן רסב

בקצת מקומות נוהגין לצאת מבהכ"נ לעזרה ואומרים בואו ונצא וכו' [כנה"ג]. ואנו נוהגין שמהפכין פניהם לצד מערב כשאומרים בואי בשלום וכו' ונוהגין לעמוד אז ולעשות דוגמא כמו שמקבל פני אדם גדול

(30) ספר טעמי ומנהגים

(יח) בואי בשלום. בספר תולדות מנחם כתב, הטעם לבי המנהגים שנוהגין בישראל, אי שכל הקהל מהפכין פניהם לצד מערב כשאומרים בואי בשלום, כי שאם יש חתן בביהכ"נ בשבת הראשונה לחתונתו מושיבין אותו למעלה, לפי שבכל השבוע לית כל עמא תמן שהן מרודין במלאכתן ולזאת אין יודעין מהתונה ומהשמחה אשר בעיר, לזאת בכדי שידעו שיש אבל בעיר לנחם אותו, מהפכין פניהם קודם קבלת שבת לצד הפתח שבמערב ששם יושבין האבלים כדי לראות אותו ושידעו לנחם אותו. וכן מושיבין החתן למעלה כדי שידעו הקהל שיש חתן ויצאו ידי תובתן

What purpose does going outside serve?

(31) דעת חכמה ומוסר חלק א מאמר מב

חייב אדם לראות א"ע כאילו הוא יצא ממצרים" שמזה מסתעפים כל דיני הפסח: הסדר, מצות ד' כוסות וכו', שלכאורה רק לחיצון יחשבו בעינינו, הנה לפי המתבאר שכל יסוד הבריאה הוא רק "ציור", וכל יסוד עבודת האדם בעולם המעשה הוא רק לעשות "ציורים", והיוצר כל הוא "צר צורה", - אה"נ, דרך ע"י אופן זה מתהווה ה"כאילו הוא יצא ממצרים", דרך ע"י ציורים אלו, ציורים של מרור ואח"כ ציורי חירות, יוכל

להתהוות אצל האדם ה"כאילו יצא". וזהו שבארנו במק"א מה שאמרו חז"ל ב"ק ל"ב: "דא"ר חנינא בואו ונצא לקראת שבת מלכתא, וברש"י כאדם המקבל פני מלך, ר' ינאי הוה מתעטף וקאי ואמר בואי כלה בואי כלה", וכל הרשעים הלא יתלוצצו וילעגו למו מהו ענין היציאה אל השדה, וכי משם היא באה, וגם מה שייד בכלל לצאת לקראת שבת, והלא לכאורה יותר נכון שישב בביתו במנוחה ושלוה ובאופן זה יקבל פני שבת. אבל באמת טענתם באה מצד זה שאינם יודעים מהו עולם המעשה, שאילו ידעו והבינו יסוד זה לא הי' מקום למחשבתם זו. חז"ל הורונו שבכדי לקבל שבת צריך דוקא ל"ציור", אופן הציור הוא לצאת אל השדה, ורק על ידי ציור זה מקבלים פני שבת, ומי שאינו מודה ביסוד זה, הנהו בור ועם הארץ ב"סוד הציור", ורק הצדיקים ההולכים בדרכי ה' הם יודעים את זה, ולכן ר' ינאי קבל שבת רק ע"י "ציור", שיצא אל השדה ואמר בואי כלה. איפה יבקש לו האדם מכשירי הציור? הנה כיון שזהו סוד האדם ועבודתו ודאי שהכין לו כבר הבורא ית' בפנימיות נפשו מכשירים אלו מהמינים הכי טובים מבלי שיצטרך לחפש כלל. היוצא מזה, שכל יסוד הבריאה הוא "ציור", כל עבודת האדם היא "לצייר", ובציורים אלו הוא סוד השראת השכינה. המבין יבין שכל ענין הציורים שרשם באמת "למעלה", ולולא הי' שם סוד ה"ציור" לא היו ציורים כלל

Two additional and inspiring perspectives

32 רמב"ם הלכות חובל ומזיק פרק ו

שנים שהיו מהלכין ברשות הרבים אחד רץ ואחד מהלך והוזק אחד מהן בחבירו שלא בכוונה, זה הרץ חייב מפני שהוא משנה, ואם היה ערב שבת בין השמשות פטור מפני שהוא רץ ברשות כדי שלא תכנס השבת והוא אינו פנוי, היו שניהם רצים והוזקו זה בזה שניהם פטורים ואפילו בשאר הימים

33 גרי"ז עה"ת פרשת יתרו

ג"כ נתחדש עכשיו צערה שאמרו לנונו לראות את מלכנו, ע"כ נתחדשו עכשיו דינים של קבלת פני השכינה, והדינים הם, אי וכנסו שמלתם דאיתא ציצמות דף מ"ו ודלמא נקוית בעלמא ופירש"י שם שיכיו בגדיהם לצנים והגונים לקבל פני שכינה עכ"ל, ושניהם והיו נכונים ליום השלישי, שיכיו נכונים ומזומנים לזה. וי"ל דכוא דוגמת מה שמאנו צרמז"ם פ"ל מה"י שבת כ"ב ויושב בכבוד ראש מיחל להקבלת פני השבת כמו

והנה כתיב עוד והיו נכונים ליום השלישי, ובפירש"י שם מובדלים מאשה ע"כ, וי"ע דכרי גם צדצרות אחרונות כתיב וכו' נכון לבקר, ומשה הרי כבר פירש מן האשה משעת מ"ת משעה שנאמר לו ואתה פה עמד עמדי, וצ"כ דכוא זה דבר צפ"ע, שיכא נכון ומזומן לבקר לעלות לחר סיני ולהתייבץ שם על ראש ההר, וא"כ י"ל דגם הכא מלבד הפרישה נכלל בזה גם מילתא צאנפי נפשי, שיכיו מוכנים ומזומנים לקבלת פני השכינה ולשמוע הדברות, וזו היא מלזה צפ"ע, וזה

והיתה עפ"י משה, וזה דוגמת צאו ונלא לקראת שבת מלכתא, שכ"ז מכבוד המלך כדאיתא צרמז"ם צה"י שבת שם שיכיו יולאים לקראתו. וכל אלו דינים שנתחדשו אחרי אמרם לנונו לראות את מלכנו נתחדשו דינים של הקבלת פני השכינה, אבל מתחלה אמר הקב"ה למשה הנה אנכי צא אליך וגו', ולא היו הם שייכים להקבלת פניו, וממילא גם אותם הצנינים לא היו שייכים אליהם, וכש"כ.

שהוא יולא לקראת המלך עכ"ל, הרי דכוא כבודו של מלך שיכיו יושבים ומיחלים לבואו ולהקבלת פניו, וצרמז"ם פ"ו מחובל ומזיק ה"ט מפני שצדצרות הוא רץ כדי שלא תכנס השבת וכוא אינו פנוי עכ"ל, הרי דזה עלמו הוא הכבוד שיכ"י פנוי ומיחל לבואו, וזהו ג"כ פירושא דכיו נכונים ליום השלישי כ"ל. וכתיב אח"כ ויולא משה את העם לקראת וגו' מן המחנה, והיינו שהיולא עלמה מן המחנה לקראת השכינה היתה דין ומלזה,

34) שם משמאל פרשת ויצא

וְלִפְנֵי הָאָמֹר יֵשׁ לְפָרֵשׁ הַלְשׁוֹן שֶׁאָמְרוּ
ז"ל בַּש"ס שֶׁבַת (ק"ט). בּוֹאוּ
וְנִצֵּא לְקִרְאָת שֶׁבַת מִלְכָּתָא, שֶׁהִיא יִצְיָאָה
מֵהַבְּחִי' וּמֵהַמְדָּה שֶׁאָדָם עוֹמֵד בָּהּ כִּימוֹת
הַחֹל לְקִרְאָת שֶׁבַת. וּמִמוֹצֵא הַדְּבָרִים
לִימוֹד גְּדוֹל אֵיךְ לְגִשְׁת לְקַבֵּל שֶׁבַת,
שֶׁלְעוֹמֵת הַיִּצְיָאָה מִימוֹת הַחֹל זוֹכִין לְקַבֵּל
שֶׁבַת :